

PENSIOEN

ONDERWIJS

OPENBAAR VERVOER

JUSTITIE

POLITIE

TAX JUSTICE NEWS

Zonder belastingen en sociale bijdragen: geen hoogwaardige rijke samenleving. Zij zorgen voor de inkomsten van de openbare voorzieningen en van de sociale zekerheid. Het is dan ook normaal dat iedereen in verhouding tot zijn inkomsten bijdraagt.

BETAALT IEDEREEN EVENVEEL

?

NEEN

Regering na regering wordt weinig gedaan aan het feit dat de zwaarste last wordt gedragen door de zwakste schouders. Het is niet normaal dat een rijke klasse goed wordt bediend en dat voor haar allerlei achterpoorten blijven openstaan.

ENKELE VOORBEELDEN

Behoor je tot de rijkste 0,01% der aarde? Dan is er zeventig procent kans dat je een rekening hebt in een belastingparadijs, berekende de Franse econoom Gabriel Zucman. In België vormen 400 families deze toplaag. Indien de berekeningen van Zucman worden toegepast op België, dan loopt de overheid jaarlijks 2,1 miljard euro mis door fiscale fraude.

De honderd allerrijkste families van ons land hebben samen 48 miljard euro geparkeerd bij postbusbedrijven in het Groothertogdom Luxemburg. Deze postbusbedrijven 'bestaan' alleen op papier. Op die manier ontvluchten deze superrijke families hun belastingplicht.

De regering-Michel – met de partijen N-VA, CD&V, Open Vld en MR – besliste om de belastingen op de bedrijfswinsten te verlagen. Daardoor stijgen de nettowinsten. De aandeelhouders kunnen daardoor op hogere winstuitkeringen rekenen. Maar het overheidsbudget verliest er vijf miljard euro per jaar door.

Bij de twintig grootste beursgenoteerde Belgische ondernemingen verdienen de topmanagers in 2017 gemiddeld 2,15 miljoen euro. Bijna vijftig keer meer dan hun gemiddelde werknemer. Maar sinds de belastinghervorming uit 2002 worden de allerhoogste salarissen minder belast.

WEGEN

CULTUUR

ZIEKENHUIZEN

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

SOCIALE ZEKERHEID

INTERNATIONALE BEDRIJVEN GOOCHELEN MET CENTEN

Hoewel ze elk jaar enorm veel winst boeken, vinden internationale bedrijven handige trucjes om bijna geen belastingen te betalen. Doordat een bedrijf als Nike of Apple actief is in verschillende landen, kan het gemakkelijk geld verplaatsen naar één van de filialen buiten België. Zo verdwijnt dit geld uit België zonder dat er belastingen worden betaald. Door deze techniek op grote schaal toe te passen in alle filialen, kunnen bedrijven hun inkomsten wereldwijd spreiden, zodat de uiteindelijke belasting zeer klein wordt. De bedrijven overtreden geen wetten, maar maken handig gebruik van fiscale achterpoortjes.

Niet alleen bedrijven doen dit op grote schaal. Ook erg vermogende individuen proberen via zogenaamde belastingparadijzen hun centen buiten het vizier van de fiscus te houden. Dat kan bijvoorbeeld door een minibedrijfje op te richten op een paradijselijk eiland dat weinig belastingen heft.

Voor zulke grootschalige vormen van ontwijking betalen we een hoge prijs. Globaal wordt geschat dat landen wereldwijd zo'n 600 miljard dollar per jaar aan inkomsten verliezen door het ontwijken van belastingen door multinationale bedrijven. Voor ontwikkelingslanden ligt het cijfer rond de 100 miljard aan verloren inkomsten per jaar. Geld dat dus niet kan worden gebruikt voor gezondheid, onderwijs, wegen enzovoort.

DE AFKOOPTWET, EEN SCHRIJNENDE ACHTERPOORT

Permanente fiscale amnestie is niet de enige uitweg voor grove sjoemelaars. Wie betrapt wordt op fraude, kan nog rekenen op een minnelijke schikking dankzij 'de afkoopwet'. Deze wet geeft aan financiële criminelen en fraudeurs de mogelijkheid om gerechtelijke vervolging af te kopen via een akkoord met het openbaar ministerie. Met de afkoopwet veegt de overheid de spons over fiscale misdrijven.

Volgens het openbaar ministerie werden tussen midden 2011 en midden 2016 niet minder dan 957 voorstellen tot minnelijke schikking gedaan. Van die voorstellen zijn er 904 betaald. De fiscus werd hierdoor zo'n 290 miljoen euro rijker. Zulke inkomsten zijn uiteraard welkom in de staatskas, maar ze verbleken met het verlies aan inkomsten door de zwarte economie in België. De waarde van dit zwart circuit wordt geschat op 68 miljard euro.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat de afkoopwet het gelijkheidsbeginsel én het verbod op discriminatie met de voeten treedt. Verder druist de wet in tegen het recht op een eerlijk proces en de onafhankelijkheid van de rechter.

FRAUDE KOST ONS 18 MILJARD EURO PER JAAR

Belastingen kan je ontwijken of ontduiken. Belastingontwijkers blijven binnen de grenzen van de wet, maar maken gebruik van zo gunstig mogelijke maatregelen. Een stapje verder gaan de belastingfraudeurs. Zij ontduiken doelbewust belastingen en overtreden de regels. De precieze grens tussen belastingontwijking en belastingfraude is niet altijd duidelijk. Wat wel duidelijk is: het is in beide gevallen onethisch.

De Oostenrijkse professor Friedrich Schneider bedacht een methode om de omvang van de zwarte economie te schatten. Hij definieert de zwarte economie als alle activiteiten die worden onttrokken aan de controle van de overheid: om belastingen of socialezekerheidsbijdragen niet te betalen of om bepaalde wettelijke normen, zoals het minimumloon, niet te hoeven naleven. Volgens Schneider zou het verlies aan belastingen en sociale bijdragen in ons land ongeveer 18 miljard euro per jaar bedragen. Met dit bedrag alleen al kunnen we alle pensioenen van de overheid betalen.

FISCALE AMNESTIE DIENT ALS PERMANENTE WITWASMACHINE

Sinds 1 augustus 2016 kunnen belastingontwijkers in ons land opnieuw een beroep doen op een 'permanente vergiffenis'. De 'fiscale amnestie'. Dit betekent dat fraudeurs die hun zwart geld aangeven in ruil voor het betalen van een boete, worden vrijgesteld van verdere vervolging. Hun fiscale zonden worden witgewassen. In 2004 werd voor het eerst een 'eenmalige' bevrijdende aangifte mogelijk gemaakt. Hoewel de regering het eenmalige karakter benadrukte, kregen fraudeurs toch nog twee keer de kans om van 2006 tot en met 2013 hun fiscale situatie in orde te brengen.

Bij de eerste fiscale amnestieronde verzekerde de toenmalige regering dat zware fraude regulariseren niet mogelijk zou zijn. De regering-Michel heeft het begrip zware fraude gewoon geschrapt en laat iedereen regulariseren tegen hetzelfde tarief.

SOCIALE ZEKERHEID WORDT GEPLUKT

De loonkosten voor een werkgever bestaan uit een nettoloon + een bedrijfsvoorheffing + een werknemersbijdrage + een werkgeversbijdrage. De eerste drie elementen vormen samen het brutoloon. De 'werkgeversbijdrage' is een percentage bovenop het brutoloon, maar het is ook een deel van het loon. Dit deel is niet iets apart dat de werkgevers betalen, maar het is geld dat je arbeid heeft opgebracht. Het is een uitgesteld loon dat terecht komt in een socialezekerheidskas. Word je ziek, werkloos of gepensioneerd? Dan krijg je een vervangingsinkomen uit de sociale zekerheid.

Dat men dit deel van het loon 'werkgeversbijdrage' noemt, heeft met de geschiedenis te maken. Het is de naam die men in het Sociaal Pact van 24 april 1944 gaf aan dat stuk dat we vandaag werkgeversbijdrage noemen. Waarom die keuze? Zo konden de werkgevers de sociale zekerheid mee beheren. Maar het gaf hun ook een grotere macht over een deel van het loon.

Dat zien we vooral vandaag. Als er over de 'hoge loonkosten' wordt gepraat, wordt

er eerst zoveel mogelijk geknaagd aan de werkgeversbijdrage. De redenering is dat de werknemers daar toch niets van zullen voelen, want een vermindering van die werkgeversbijdrage verandert niets aan het brutoloon en dus ook niets aan het nettoloon op de loonfiche. De regering-Michel besliste om de werkgeversbijdrage aan de sociale zekerheid stapsgewijs te verminderen. Zo slaat de regering een gat in de sociale zekerheid van bijna 4 miljard euro per jaar. Lees: een gat in de gemeenschappelijke portemonnee.

GEFORTUNEERDEN ZITTEN OP ROZEN

Privé bedrijven lijken hoe langer hoe meer op winstmachines. De rijkdom die ze voortbrengen gaat steeds meer naar een kleinere groep aandeelhouders. Die worden op hun beurt in de watten gelegd door de regering. De regering-Michel (MR, N-VA, CD&V en Open VLD) spant hier wel de kroon. Ze besliste om bedrijfswinsten minder te belastingen, met het behoud van aftrekposten die het tarief nog verder doen dalen. Deze belastingverlaging betekent meer nettowinst, wat de mogelijkheid geeft om aan de aandeelhouders hogere winstuitkeringen te geven. Het kost de staatsbegroting 5 miljard euro. Bovenop de verlaging van de bedrijfsbelasting genieten de werkgevers van vrijstellingen en subsidies. In totaal lopen ze al op tot 16 miljard euro per jaar.

EN LEIDT HET ALLEMAAL TOT MEER JOBS?

De vermindering van de bedrijfsbelasting, de ingrepen in de sociale zekerheid en subsidies zouden moeten zorgen voor meer volwaardige tewerkstelling. Maar is dat wel zo?

Volwaardig? Flexibiliteit, tijdelijk werk, schijnzelfstandig en interim worden de vaste begrippen. Dat bevestigen de cijfers van de RSZ van eind 2017: 74,3% van de nieuwe jobs die onder de regering-Michel werden gecreëerd, zijn jobs zonder werkzekerheid; ze zijn deeltijds of interim. Slechts in 25,7% van de gevallen gaat het om voltijdse banen.

EEN VERMOGENS-BELASTING IS KRACHTIGER!

WAAROM DE GROTE FORTUINEN BELASTEN?

Omdat er een grote vermogensongelijkheid is in België. De 10 procent rijkste gezinnen bezitten bijna evenveel als de rest van de bevolking.

ZAL HET KAPITAAL HET LAND NIET GAAN ONTVLUCHTEN?

In Frankrijk bestaat al lang een vermogensbelasting. Die Franse ervaring leert dat de kapitaalvlucht voor de vermogensbelasting klein is. Sinds het jaar 2000 hebben driehonderd kapitaalkrachtigen Frankrijk verlaten. Dat is 0,53 procent van al wie onderworpen is aan de Franse vermogensbelasting. Met andere woorden: 99,47 procent van de belastingplichtigen blijft de vermogensbelasting betalen.

IS HET VERMOGEN BELASTEN POLITIEK HAALBAAR?

Een grote enquête in Knack wees uit dat 85 procent van de Vlamingen te vinden is voor een belasting op vermogens boven de 1 miljoen euro. Bij CD&V-stemmers is de steun daarvoor nog meer uitgesproken (91 procent), maar zelfs bij Open VLD-en N-VA-aanhangers kan ongeveer 78 procent zich erin vinden.

HEBBEN WE WETTELIJKE MIDDELEN OM EEN ZICHT TE KRIJGEN OP HET GROTE GELD?

Onvoldoende, en dit zowel nationaal als internationaal. Maar lees op pagina 4 wat er dient te gebeuren.

DE DOEN ALSOF MAATREGELLEN

De regering voerde verschillende taksen in, die moesten leiden tot meer herverdeling van de rijkdom en tot minder fiscale ontwijking. Het gaat over de effectentaks, de kaaimantaks, de speculatietaks en de karaantaks. We laten het aan jou over of je vindt dat deze taksen tot de gewenste doelstelling hebben geleid.

DE EFFECTENTAKS

NATTEVINGERWERK

De effectentaks is een taks op de effectenrekening. Dat is een rekening die je alleen kan gebruiken voor beleggingen. Elke particulier die een effectenrekening heeft met een waarde van meer dan 500.000 euro zal op de volledige waarde van de effectenrekening 0,15 procent belasting moeten betalen of 750 euro. Omdat er verschillende vermogensbestanddelen niet onder de effectentaks vallen, zal het eenvoudig worden de taks te omzeilen. Meer nog, de echte grote vermogens zullen niet worden geraakt. De

belasting is enkel van toepassing op effectenrekeningen die worden aangehouden door particulieren en niet op effectenrekeningen van vennootschappen. En daar begint het al. De rijkste Belgische families hebben hun aandelen niet op een effectenrekening staan, maar op naam in een register bij een bedrijf en soms zelfs via tussenstructuren.

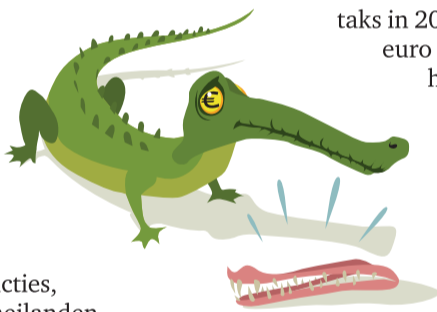

En die aandelen op naam zijn uitgesloten van de taks. De effectentaks zou 254 miljoen euro moeten opbrengen. Aangezien niemand goed weet hoeveel effectenrekeningen er precies zijn, lijkt dit sterk op slordig nattevingerwerk. Heel wat specialisten vinden de schatting veel te optimistisch. De Europese Commissie schat de opbrengst op 175 miljoen euro, terwijl ING hooguit 150 miljoen euro verwacht.

DE KAAIMANTAKS

SUPERFLOP

De kaaimantaks moest het fiscaal paradepaardje van de strijd tegen fiscale ontwijking worden. Deze taks richt zich op de vermogens van rijke Belgen die hun geld verstoppen in ingewikkelde fiscale constructies, zoals die op de Kaaimaneilanden.

taks in 2017 amper 5 miljoen euro opbracht. De verklaring hiervoor ligt in het feit dat de wet tot 2017 bepaalde achterpoortjes wagenwijd openliet. Daardoor kregen belastingzondaars een jaar de tijd om zich te onttrekken aan de kaaimantaks. Een gat van een half miljard euro in de begroting: geld dat opnieuw zal worden gehaald bij de werkenden, werkzoekenden, zieken en gepensioneerden?

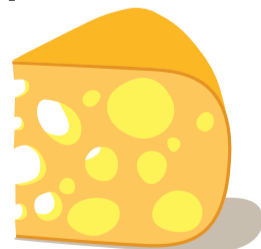
Een half miljard. Zo veel verwachtte minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA) dat de Kaaimantaks zou opbrengen. Maar nu blijkt dat de

DE SPECULATIETAKS

ZWAAR VERLIESLATEND

In haar zoektocht naar uitwegen om het vooral niet over een échte vermogensbelasting te moeten hebben, verzond de regering Michel een belasting die de Schatkist geld kostte in plaats van centen op te brengen: de speculatietaks.

De besparingsmaatregelen na het aantreden van de regering Michel deden een protestbeweging ontstaan. Een van de belangrijkste eisen was dat de regering het geld voor de begroting niet alleen bij de gewone man of vrouw in de straat mocht zoeken, maar ook inkomsten uit kapitaal moest aanboren.

Het antwoord van de regering Michel was een belastingmaatregel die werd uitgedokterd om te mislukken. Vanaf 1 januari 2016 moesten particuliere beleggers een speculatietaks van 33 procent betalen als zij binnen de zes maanden na aankoop

van aandelen of obligaties deze weer met winst verkochten. Het resultaat was dat particuliere beleggers gewoon zes maanden gingen wachten voor ze hun aandelen van de hand deden. Resultaat: de speculatietaks leverde amper iets op. Maar er liep nog meer fout.

Telkens iemand beursverrichtingen uitvoert, is daarop een beurstaks verschuldigd. Maar door de speculatietaks werd er minder gehandeld. Het resultaat? De inkomsten uit de beurstaks donderden naar beneden. In de eerste acht maanden bracht de speculatietaks maar 17 miljoen euro op. Tegelijk zakte de opbrengst van de beurstaks met 71 miljoen euro. Netto kostte de taks dus 54 miljoen euro, terwijl de regering een opbrengst voorzag van 34 miljoen euro. Het resultaat van deze belasting was dus minder inkomsten voor de overheid. Na één jaar werd de speculatietaks dan ook afgevoerd.

GELEGALISEERDE FRAUDE

DE KARAANTAKS

De regering Michel voerde met de karaantaks een fiscaal gunstregime in voor de diamantsector. Voortaan moesten diamantairs geen bedrijfsbelasting meer betalen op hun winst, maar op minimaal 0,55 procent van hun omzet: dit is de totaal verkochte hoeveelheid diamanten. Uit een onderzoek van de zakenkrant De Tijd blijkt dat de honderd grootste diamantairs met de karaantaks een hoger totaal bedrag aan belastingen betalen; zo'n 27 miljoen euro, dan toen ze nog gewoon bedrijfsbelasting betaalden, zo'n 10 miljoen euro.

Hoe komt nu dat de sector hiertegen geen verzet aantekent? Dat komt omdat de diamantairs graag een kleine fiscale prijs betalen voor het witwassen van honderden miljoenen euro's aan winsten die vroeger verborgen bleven.

De gerapporteerde winsten blijken plotse 200 miljoen euro hoger te zijn dan het jaar voordien, terwijl hun omzet ongeveer hetzelfde is gebleven. Nu de diamantairs niet meer op hun winsten worden belast, moeten ze er dus ook niet meer over liegen. Ter herinnering; het Belgische luik in de 'SwissLeaks', dat is de naam van een journalistiek onderzoek in februari 2015 naar een uitgebreid systeem van belastingfraude, doken vooral diamantairs op. Het ging over zes miljard euro.

WAT TE DOEN TEGEN FISCALE FRAUDE EN ONTWIJKING?

Als we willen dat iedereen belastingen betaalt naargelang de hoogte van zijn inkomen en vermogen, dan is een vermogenskadaster onmisbaar. Niemand valt over het feit dat je van alle huizen in België kan zeggen wie de eigenaar is. Als je hetzelfde wilt voor het financiële vermogen, is het land te klein. Nochtans is een kadaster van de financiële vermogens onontbeerlijk, als je wilt dat de fiscus een overzicht krijgt van het vermogen om het te kunnen belasten, net zoals de fiscus dat nu al doet met ons loon. Je kan zo'n kadaster niet opstarten als je de financiële instellingen blijft toelaten mist te spuien over het vermogen van hun klanten. Anderzijds is zo'n kadaster een sterk wapen tegen de criminaliteit en de fiscale fraude.

VOOR EEN VERMOGENSKADASTER MOETEN EEN ZESTAL BELANGRIJKE PROCEDURES WORDEN OPGESTART:

Het bestaande kadaster van onroerende goederen actualiseren. Het gaat hier vooral over de huizen. Het huidige kadaster vermeldt niet de actuele waarde van een huis. Enkel de aankoopprijs en het kadastraal inkomen zijn gekend. Daarbij zijn de geschatte inkomsten volkomen achterhaald. Het is vrij eenvoudig om het verband te vinden tussen de kadastrale inkomsten en de actuele marktprijs. Trouwens, nu al schat de fiscus dagelijks de waarde van onroerende goederen bij de aangiften van de erfbelastingen. De huurprijzen kunnen worden gehaald uit de databases van de huurcontracten van de fiscus.

Een bestand aanleggen van alle bankrekeningen. Nu al zijn de banken verplicht een bestand aan te leggen met alle rekeningen van hun klanten. Dat moeten ze bezorgen aan de Nationale Bank van België waar zich een Centraal Aanspreekpunt bevindt. Om een financieel kadaster aan te leggen volstaat het die verplichting uit te breiden en de banken te verplichten om ook te melden wat er op die rekeningen staat.

Een bestand aanleggen van effectenrekeningen. Net zoals de banken het saldo van elke rekening zouden moeten doorspelen, zouden ze ook moeten verplicht worden om automatisch alle waardepapieren door te geven, zoals bijvoorbeeld aandelen en obligaties.

Een bestand aanleggen met alle lopende verzekeringen. Ook de verzekeringsmaatschappijen zouden een vergelijkbare verplichting als die van de banken moeten opgelegd krijgen. Op die manier zou men niet alleen de gemengde spaarverzekeringsformules in rekening kunnen brengen, maar ook het detail van een verzekeringsportefeuille: het bedrag dat een gezin wil laten verzekeren tegen diefstal van waardevolle goederen en tegen brandschade aan onroerend goed. Die kennis zou een aardig idee opleveren over de reële waarde van iemands bezit.

Een bestand aanleggen met de namen van de aandeelhouders. Dit slaat enkel op de vennootschappen die zelf het register bijhouden, waarin de namen van

de aandeelhouders vermeld staan. Deze bedrijven zouden op 31 december de identiteit en het aantal aandelen moeten bekend maken aan de fiscus.

De fiscus toegang verlenen tot alle (bank) kluizen. Banken zouden verplicht moeten worden om de fiscus regelmatig op de hoogte te houden van wie een kluis opent of afsluit.

IN DE STRIJD TEGEN DE INTERNATIONALE FISCALE ONTWIJKING ZIJN VOLGENDE MAATREGELEN NODIG:

Het fiscale bankgeheim moet nationaal en mondiaal volledig worden opgeheven door de invoering van een automatische uitwisseling van alle financiële informatie tussen banken en belastingdiensten.

Er moet een openbaar register komen waarin staat wie de begunstigden zijn van schermvennootschappen overal in de wereld: wie zijn de mensen die hun vermogens kunnen verstoppen op rekeningen die toebehoren aan anonieme brievenbusfirma's? Zij moeten worden ontmaskerd.

Land per land moet er een openbare rapportering komen over multinationals; de multinationals moeten worden verplicht om een reeks gegevens te publiceren, bijvoorbeeld omzet, winst, betaalde belasting, aantal werknemers, enzovoort. Deze informatie zal helpen om de mechanismen van belastingontwijking bloot te leggen en om bedrijven daar te belasten waar ze hun activiteiten hebben. Om dit mogelijk te maken moet de fiscus en justitie kunnen beschikken over de nodige middelen en het nodige personeel.

België moet strengere maatregelen nemen tegen winstverschuivingen naar dochterondernemingen, die zich in landen bevinden met een laag belastingtarief. Dat kan door de winst van de dochterondernemingen in België te

belasten, meer bepaald als de buitenlandse dochter weinig of geen activiteit heeft en ter plaatse geen of weinig belasting betaalt op haar winst.

Verbod op economische transacties naar fiscale paradisijs, behalve wanneer er een voorafgaande aanvraag is die bewijst dat deze transacties beantwoorden aan reële economische activiteiten in de betrokken landen. Deze maatregel houdt in dat we alle fiscale en economische akkoorden tussen België en belastingparadijsen afschaffen, behalve die over de uitwisseling van fiscale informatie.

Er moeten zwaardere straffen komen voor alle verantwoordelijken, belanghebbenden en tussenpersonen van grote belastingfraude. Met inbegrip van sluiting of onteigening van financiële bemiddelaars die zware fiscale fraude plegen en geld witwassen.

FISCALE AMNESTIE: ETHISCH EN SOCIAAL ONAANVAARDBAAR

Fiscale amnestie is zowel ethisch als sociaal onaanvaardbaar. Ethisch omdat het niet kan dat een overheid meewerkt aan het witwassen van zwart geld onder het mom dat ze zo toch een beetje van de verloren belastinginkomsten recupereert. Fiscale amnestie is ook sociaal onaanvaardbaar omdat het juist de hoge inkomens zijn die de grootste belastingfraude plegen en dus ook het meest profiteren van dit systeem. Onderzoek heeft uitgewezen dat naar schatting in België de 400 rijkste families jaarlijks 2,1 miljard euro aan belastingen ontwijken.

In plaats van fiscale amnestie moet er een veel strengere aanpak van de fiscale fraude komen die een veelvoud van de fiscale amnestie zou kunnen opbrengen. Er werken vandaag 10.000 mensen minder bij de Fiscus dan in 2005. Naast de opheffing van het bankgeheim, de gegevensuitwisseling met andere landen en de strijd tegen belastingparadijsen moet de Fiscus

worden versterkt door meer controleurs aan te werven. Elke bijkomende controleur brengt de Schatkist namelijk een veelvoud van zijn loon op.

MINNELIJKE SCHIKKING: WEG MET DE AFKOOPTWET!

De wet op een minnelijke schikking is net als de fiscale regularisatie verwerpelijk. Een wet die toelaat dat fraudeurs en witwassers hun proces kunnen afkopen; kan je dit nog wel democratisch noemen? Ruikt dit niet eerder naar klassenjustitie? Zij die over het grote geld beschikken, hebben steeds een uitweg om hun straf te ontlopen. Met deze wet toont een grote meerderheid van onze politici nog maar eens dat ze een keuze maakt voor een elite en niet voor de ganse samenleving. Hoe kan je dit nog moreel aanvaarden als je mensen, die toch al denken dat alles te koop is, nog eens in hun overtuiging bevestigt!

Een les geschiedenis

Een onderzoek naar het faillissement van Sabena, de nationale luchtvaartmaatschappij van België, waardoor duizenden mensen in één klap hun job verloren, bracht aan het licht dat de nationale vliegmaatschappij werkte met een zwarte kas waarmee ze het loon van haar kaderleden verdubbelde. Dit was ten koste van het bedrijf, maar ook ten koste van de fiscus en van de sociale zekerheid. Hallucinant om te weten hoe Sabena met vernuftige financiële constructies leeggeplunderd werd en hoe de leden van de directie zich de laatste tien jaar persoonlijk verrijkten, terwijl het personeel moest inleveren. Een sleutelrol in deze constructie was weggelegd voor de verzekeringsmaatschappij Axa Assurances Vie Luxembourg. Eind 2011 sloot de verzekeraar een minnelijke schikking met het parket. Het voorstel: Axa betaalt een boete van 2 miljoen euro en ontsnapte zo aan vervolging.

AFSCHAFFING VAN HET 'CHARTER VAN DE BELASTINGPLICHTIGE' EN VOLLE BEVOEGDHEID VOOR HET OPSPOREN VAN FISCALE MISDRIJVEN AAN DE BIJZONDERE BELASTINGINSPECTIE (BBI)

Er staat al meer dan een kwarteeuw een torenhoge muur tussen de fiscus en justitie. Het 'charter van de belastingplichtige', dat in 1986 werd ingevoerd, verbiedt samenwerking tussen de fiscus en justitie in onderzoeken naar fiscale fraude.

Op basis van dit charter zijn er fraude-dossiers met bewezen miljoenenfraude volledig naar de prullenmand verwezen omdat het openbaar ministerie 'in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid' onderzoeken moeten voeren.

In 2011 al hadden experts van de Europese Raad in hun rapport gesteld dat het charter 'volledig achterhaald' is. 'Andere lidstaten hebben ervoor gekozen de bevoegdheid voor het opsporen van misdrijven toe te wijzen aan gespecialiseerde instanties binnen de belastingdienst. Dat is een veel succesvollere methode gebleken', staat er te lezen.

“MET DE REGERING AAN HUN KANT IS HET GEMAKKELIJK VOOR DE RIJKEN OM DE BELASTINGEN VOLLEDIG OP DE SCHOULDERS VAN DE ARMEN TE LEGGEN.”

DAVID HUME, 1752

David Hume was een Schotse filosoof, econoom, geschiedschrijver en sceptisch atheïst uit de tijd van de Verlichting met nadruk op tolerantie, intellectuele onafhankelijkheid, vrijheidszin, 1711-1776. Grote invloed op Immanuel Kant, Charles Darwin, Albert Einstein.

Scan en volg ons op Facebook:
www.facebook.com/FinancieelActieNetwerk

Meer informatie vind je op:
www.hetgrotegeld.be

Laat het grote geld niet ontsnappen!

De leden van FAN (Financieel Actie Netwerk) zijn: ABVV, ACLVB, ACV, ATTAC-VLAANDEREN, FAIRFIN, KWB, LBC-NVK, LEF, MASEREELFONDS, OPENBAREBANK.BE, OXFAM-SOLIDARITEIT, 11.11.11, ACOD-Financiën, Hart boven Hard.

